

A LEGKISEBB KIRÁLYFI

Amikor a legkisebb királyfi is hazatér, öregen,
és csak áll, álldogál egy szegetlen házban,
egy szegetlen kenyérben,
egy bontatlan isten italában,
térdig ér a szomj,

a válasz nélkül maradt kérdések alkonya,
amelynek nyugtató és bénító fénye
mindent elönt.

Ne kérd tőle, hogy megbocsásson,
csak szeresd, úgy, ahogy az ajtódon
benyit, berogy, betámolyog,
ahogy éjjelente felriaszt,
mert lázálmok gyötrik.

Nem tudja még, hogy becsaptad őt,
csak azon töpreng, az emészti,
miért nőttek újra és újra a *sárkányfogak*,
s miért vágta mellbe az üresség
minden egyes győzelem után.